

Advertiu pues que la terra
Per pasturas empleada,
Jamay vos dona una anyada
De cap especie de gra:

Tant sols vos dona las herbas,
Que per si solas, serian
Escassas, y may podrian
Dar l' abast que os convindrà.

De aqui prové que la palla
Profitarla deheu tota
Per aumentar la pitota
De las bestias que criaui;

Y heu de advertir que la palla,
Es lo que menos substancia
Los dona, per abundancia
Que de ella los ne dongau.

Si pues en lloch de pasturas
Per ferratges procurabau,
Lo bleda-raba sembrabau,
Lo fals, lo fench y esparcets,

Ab menos terra ocupada
Molts mes menjars culliriau,
Y millors menjars dariau
A tots los animalets.

Fent de totes estas herbas
En son temps bona replega,
No cal que á pasturar dega
May sortir bou ni caball;

Que no los faltará teca
Per menjar en la establia
Satisfent sa goloria
Tot descansant del treball.

Com ademes de las pallas
Tots estos menjars tindriau,
Es cert que alimentariu
Molt millor lo bestiar,

Y os daria fems cuantiosos
Ab que la terra engreixasseu,
Sobre tot si no l' deixasseu
Sortir fora á pasturar.

¿Heu vist may que necessitia
L' home que l' jornal fet porta,
Per gosar de salut forta,
De anar despues á passeitg?

Axis donchs, las bestietas
Que han fet son treball diari,
Sortir no l's es necessari
Per exercici ni aureitg.

Tant sols á las baganeras
Passejar un poch importa;
Mes no á tota hora, la porta
Ha de obrirsels del corral;

Sols un rato cada dia;
Com aquell qui, en casa feta
Sa feina, surt una horeta
Per tenir salut cabal.

De altre part, feuvos ben cárrect
Que l' que os fá mes importancia,
Son los fems ab abundancia
Per la terra fer produir;

Y tots los que en la pastura
Fan las bestias, no serveixen
Per res, que allà s' consumeixen
Sens profit. ¡y es de sentir!

Per tenir bona femera
Convé donchs aprofitarlos
Y axis perdrers' no deixarlos
Sobre la closa escampats:

Feu que dins de vostra cosa
Lo bestiar tancat los fassa
Y allí l's tindreu en gran massa
Reunits y no esbravats.